

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiae, 1641

Art. II. De peccato originali, eiusque transfusione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

ARTICVLVS II.

De peccato originali, eiusque transfusione.

CORN. IANSENIUS.

THEOLOGI SOCIET.

I. Peccatum originale per libidinem seu concupiscentiam, tanquam veram causam transfusionis, atque ita ex ipsa natura rei propagatur. Tom. 2. lib. 1. de stat. nat. lapsæ. c. 6. Col. 209.

Non secus ac subinde cæcitas, podagra, aliæq; parentum vitia, cum affectuum, tum corporum transfunduntur. Tom. 2. lib. 1. de statu nat. lapsæ c. 18. Col. 245.

Nec verò aliter propagari potest ullo modo, nisi per libidinem, & concupiscentiam. To. 2. lib. 1. de statu nat. lapsæ c. 6. Col. 210.

II. Ex quo fit, ut si Adam concupiscentiam illam per gratiam bene viuendo, in hac vita tollere potuisset, nullum quoque peccatum propagasset in posteros: sicut nec ille propagaret in filios, cui per iniustitiam miraculum, Deo operante tolleretur. To. 2. lib. 1. de statu nat. lapsæ c. 21. Col. 209.

Hæc docuit Augustinus, ut doctrinam Catholicam: hæc si vera non sit, vana, fallax, falsa est eius de Pelagianis vitioria, & tredecim libri Augustini funditus eueruntur. lib. 1. de natura lapsæ. cap. 11. 12. & 14.

III. Recentiores plerique ex eo quod originale peccatum sit primi parentis voluntate voluntarium, occasionem sumpserunt excogitandi nescio cuius pacti, quo Deus omnes posterorum voluntates in primi parentis voluntate collocauerit; ita ut quemadmodum eius esset futura voluntas omnium in transfundenda iustitia, ita quoque præuicatio eius omnium censetur. Quo nihil ab Augustini mente alienius, & in doctrina eius absurdius, & principis eius repugnantius excogitare poterant. To. 2. lib. 1. de statu nat. lapsæ, c. 5. & sequentibus. Col. 207.

Quamuis iustitia, atque felicitas, quam Adam acceperat, posteris eo stante fuisset largienda; non tamen ex ullo perse-

I. Peccati originalis causa est ipsum primi parentis peccatum: cum teste Apostolo (Rom. 5. 15. & 19.) vnus delicto mortui sint multi, & per inobedientiam vnus hominis peccatores constituti sint multi. Fuit autem Adam causa nostri peccati; non physica, sed moralis, quatenus ex eius voluntate pendeat, transfundere iustitiam in filios, Deo ita statuente.

II. Ad traductionem peccati originalis requiritur vera, & carnalis ex Adamo generatio: quæ cum post eius lapsum sine concupiscentia, & ardore libidinis non fiat; sequitur quidem illud sine hac re ipsa non traicci; atque aded hanc illius euidentem esse argumentum, non tamen veram, & naturalem causam. Nec aliud ad Catholicam Augustini doctrinam, ab eo optimè defensam, requiritur, quam aliàs vanam & falsam fore, falsò sibi Iansenius imaginatur.

III. Pactum cum Adamo initum est ipsum illud Genesis 2. v. 17. expressum: *In quocumque die comederis, morte morieris.* Quod D. Augustinus aded non repudiat; ut hoc ipsum primum omnium testamentum, siue pactum à Deo factum dicat. Quia verò mors illa Adæ transgressori intentata, non corporis dumtaxat erat, sed & animæ; eaque ex vno ipso in omnes homines transitura; negari non potest, ita ex Dei voluntate constitutum fuisse, ut gratia originalis traduceretur in posteros, si primus parens in gratia perseueraret; at sibi, posterisque amitteret, si peccaret. Quod pactum est Scho-

Corn. Iansenius. Theologi Societatis.

uerantia pacto: sed ex eadem libertate, & liberalitate, quâ eam parentibus eorum Deus, naturam condendo, & gratiam largiendo concesserat. Tom. 2. lib. 1. de stat. nat. lapsæ c. 16. col. 245.

Pactum hoc affingere non est aliud, quam purgare parentes, & culpâ Deum, qui peccatores propriâ voluntate constituât. Hinc est quod nec Augustino, nec ulli veterum vsque ad tempora Scholasticorum ullius pacti in mentem venerit. Tom. 2. de statu naturæ lapsæ lib. 1. cap. 12. col. 228.

Solum primum Adæ peccatum, non cetera in posteros transfunduntur; eò quod illud ex summa animi libertate profectum profundissimam plagam naturæ inflixerit. Tom. 2. lib. 1. de stat. nat. lapsæ c. 21. col. 268.

Consonant Hæretici nostri temporis. LUTHERVS in Psal. 51. ad illud: In iniquitatibus conceptus sum. CALVINVS lib. 2. in sit. cap. 1. §. 7. 8. & 9.

S C R I P T V R Æ

Pro doctrinâ Societatis contra Iansenium.

ROM. 5. v. 15. Vnius delicto multi mortui sunt.

Ibid. v. 16. Iudicium ex vno (peccato) in condemnationem.

Ibid. v. 17. Vnius delicto mors regnavit per vnum.

Ibid. v. 19. Per inobedientiam vnius peccatores constituti sunt multi.

Ecce ex Apostolo verum, & omnem causam transfusionis peccati originalis, quæ vtrique moralis est; non physica.

GENES. 2. v. 17. In quocumque die comederis ex eo, morte morieris.

OSEÆ 6. v. 7. Ipsi, sicut Adam, transgressi sunt pactum.

COLOSS. 2. v. 14. Delens, quod aduersus nos erat chirographum decreti, &c. affigens illud cruci.

Nempe Adamus & se & nos velut chirographo dâto, adeoq; aliquo pacto, morti, si eaderet, obligati. Vbi Chrysostomus & Theophylactus infra.

S S. P A T R E S

Pro doctrinâ Societatis contra Iansenium.

ATHANASIVS de Incarnatione Verbi initio. Introduxit eos in Paradisum, edictumque præscripsit, vt si gratiam illam conseruarent, probique remaneret; fruerentur in Paradiso securissimâ vitâ. Præter id, quod ipsis in cælo immortalitas destinata erat.

Quod certè etiam pro posteris promissum accepit.

CHRYSOSTOMVS Homil. 6. in illud ad Coloss. 2. v. 14. Delens, quod aduersus nos erat chirographum decreti. Quodnam, inquit, chirographum auctor intelligit? quod ad Moysen dixerant, quæcumque dixit Deus, faciemus: aut id quod fecerat ad Adam dicens: Quocumque die comederis ex hoc ligno, morte morieris.

AVGVSTINVS 16. de Ciuit. Dei cap. 27. in illud GEN. 17. v. 14. Quia pactum meum irritum fecit; refert ad pactum cum Adamo initum, & dicit: Multa appellantur testamenta Dei; acceptis illis magnis veteri & nouo. Testamentum autem primum, quod factum est ad hominem primum, profectò illud est: Qua die ederitis morte moriemini.

Crèdo autem non ignorare Iansenium Testamentum, & Pactum Scripturæ phrasi eadem esse, atque ita pactum eum Adamo initum, ac in Augustino repertum, Augustino non repugnare.

ANSELMVS de Conceptione Virg. cap. 7. Simili modo de immundo semine in iniquitatibus, & peccatis concipi potest homo intelligi, non quòd in femine sit immunditia peccati, aut peccatum, siue iniquitas: sed quia ab ipso semine & ipsa conceptione ex qua incipit homo esse, accipit necessitatem, vt cum habebit animam rationalem, habeat peccati immunditiam, &c.

CAP. II. ART. III. DE REPROBATIONE. 15

THEOPHYLACTVS in illud ad Coloss. 2. v. 14. Chirographum autem intelligimus vel confessionem, quam populus Israëliticus ipse scripsit, cum diceret ad Moysen: Omnia quæ dixit Deus, faciemus; vel sedus, quod pepigit Dominus in Adamo: Quocumque die ederis, morieris.

RYPERTVS lib. 5. in Gen. cap. 33. Pactum meum irritum fecit, quia in Adam præuaricatus est, &c. Primus homo pactum Dei in paradiso præuaricatus est.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

THOMAS 1. 2. q. 81. art. 2. Originalis iustitia erat quoddam donum gratiæ toti humanæ naturæ diuinitus collatum in primo parente: quod quidem primus homo amisit per primum peccatum. Vnde sicut illa originalis iustitia traducta fuisset in posteros, simul cum natura, ita etiam inordinatio opposita.

D. BONAVENTURA in 2. dist. 30. art. 1. q. 2. Potuit Adam totam naturam corrumpere, & culpabilem facere suo peccato, triplici conditione concurrente. Prima, quia non erat tantum naturæ humanæ indiuiduum, sed totius naturæ principium. Secunda, quia non tantum fuit sibi datum mandatum, sicut singulari personæ; sed tanquam spiritui totius humanæ naturæ. Tertia, quia Adam innocentiam acceperat pro se, & pro tota sua posteritate.

SCOTVS in 2. dist. 32. q. 1. n. 12. Hæc persona quia est naturalis filius Adæ, ideo debitor est iustitiæ originalis datæ à Deo ipsi Adæ pro omnibus filiis: & caret ea: ergo habet peccatum originale.

ARTICVLVS III.

An post solum originale peccatum præuisum facta sit positua reprobatio, seu damnatio non electorum, ad pœnam gehennæ.

IANSENIVS. THEOLOGI SOCIET.

Manifestissimum est, non aliam agnoscere S. Augustinum reprobationis causam, nisi massæ perditæ meritum, seu peccatum originale, quo tota massa perit; & hoc esse causam non tantum negatiuæ reprobationis, seu non prædestinationis, sed etiam posituæ. Tom. 3. lib. 10. cap. 3. col. 1021. Hoc ipso reliqui, qui sic ab illo numero liberandorum beatissimo seclusi sunt, & negatiuè reprobat, etiam posituè reprobat, dici possunt: Non enim sic præteriti sunt à Deo, vt quodammodo manserit voluntas eius de ipsorum salute, vel perditione suspensa; sed sic, vt fuerit voluntas fixa, eos relinquendi in eo statu, ex quo ceteros liberare statuebat. Ille autem contra dubium perditionis, ac damnationis est status. Tomo 3. lib. 10. cap. 2. col. 1014.

Cur ex duobus, quorum vterque originali

ID. Deus neminem ad ultorū suppliciiis æternis addicit, nisi præuisâ finali impœnitentiâ, ac actualium peccatorum demeritis: nam si solo originali præuiso Deus sententiam æternæ damnationis in reprobos ferat; directè vult, atque intendit eorum interitum, perditionem, ac mortem æternam; quare verum esse non potest, vt nolit mortem peccatoris reprobandi, vt nolit aliquem perire; vt ferid ad pœnitentiam inuitet, vt sincerè cum peccatoribus agat; imò & cum iustis non perseueraturis, quasi eorum salutem desideret. Paruulos verò sine baptismo vitâ functos non damnat addicendo suppliciiis gehennæ; sed tantum excludendo à regno; idque ne quidem, nisi morte eorum in originali